

MÀU ÁO TÔI YÊU!

Còn nhớ cách đây hơn 10 năm khi từ miền quê nhỏ bé, thanh bình lên Hà Nội thi đại học, tôi vô cùng ngỡ ngàng và thấy e dè, lạ lẫm trước tất cả - từ hàng quán, phố phường tới dòng người đông đúc đua chen...

Còn hôm nay, tham gia coi thi trong kỳ thi tuyển sinh đại học năm 2008, tâm trạng đó đã không còn. Trong buổi thi đầu tiên của khối A năm nay (4/7) dòng người vẫn rất đông đổ về các điểm thi từ rất sớm - chỉ mới 4 - 5 giờ sáng - khi mặt đất vẫn còn ẩm hơi sương và mọi người đang say trong giấc ngủ, nhưng không hề xảy ra hiện tượng tắc nghẽn trên các tuyến đường tôi qua! Từ Bán đảo Linh Đàm, qua Kim Giang, tới Thanh Xuân, Nguyễn Tuân, Khuất Duy Tiến, rồi Nguyễn Quý Đức, Lương Thế Vinh... hầu như trên tất cả các tuyến đường gần điểm thi tôi đều bắt gặp những bóng áo xanh tình nguyện. Đầu đội mũ tai bèo, áo quần nai nịt gọn gàng, với những dòng chữ: ĐH Khoa học Tự nhiên, ĐH Khoa học Xã hội & Nhân văn (ĐHQGHN)... trên lưng áo. Những bóng áo xanh nhỏ bé, xinh xắn ấy di chuyển rất nhanh nhẹn và đầy tự tin. Họ linh hoạt chỉ dẫn, điều khiển dòng xe qua lại nhộn nhịp, hối hả đi đúng làn đường một cách rất chuyên nghiệp như những cảnh sát giao thông thực thụ! Thoát ra khỏi đoạn đường thắt nút cổ chai tại Kim Giang dễ hơn hẳn mọi ngày, thở phào nhẹ nhõm, trong tôi trào dâng niềm cảm phục. Một cảm giác thật khó nói nên thành lời. Cảm ơn những thiên thần bé nhỏ đó xiết bao! Họ thật tuyệt vời trong mắt tôi!

Buổi sáng họ có mặt sớm như vậy và bây giờ, đã hơn 11 giờ 30 phút, trên đường quay trở về, tôi lại gặp họ. Giữa trưa hè nắng gắt và mồ hôi đầm lưng, họ như không biết mệt, vẫn nhiệt tình sung sức và thoản thoắt trong công việc - hình như họ không nghỉ lúc nào? Tôi thầm nghĩ: Giá cho đổi chỗ thay họ chừng 30 phút

chắc mình sẽ ngắt xỉu mất! Mặc hơi nóng của đường nhựa tới 38 - 39°C, họ không chút lơ là trong công việc. Và dòng người đi lại được nhanh chóng và thuận lợi hơn nhờ những dải phân cách di động đó. Trong lúc mọi người chờ con, em đi thi ai cũng muốn thật nhanh để trở về nhà và tìm một chỗ mát mẻ để nghỉ ngơi thì họ vẫn vui vẻ, hăng hái trong công việc của mình. Thật may khi trong những ngày thi nóng bỏng và quyết liệt này, khắp 3 miền đất nước đều xuất hiện sức mạnh của những bóng áo xanh thân thương và đáng yêu đó - thật đúng là "tiếp sức mùa thi"! Rồi một ngày không xa nữa, những bóng áo xanh đó sẽ ra trường và toả sức mạnh đi muôn phương làm giàu cho quê hương đất nước Việt Nam. Cùng với sự sôi sục, năng nổ, mạnh mẽ và tràn đầy khát vọng của thế hệ trẻ, cả những việc họ đang làm thành công từ đơn giản đến phức tạp hôm nay, tôi tin chắc cỗ xe đất nước sẽ còn gặt hái nhiều thắng lợi hơn nữa! Điều gì làm nên sức mạnh diệu kỳ đó nhỉ? Tôi chợt nhớ đến những câu thơ trong "Bài thơ về tiểu đội xe không kính" của nhà thơ Phạm Tiến Duật, và trong trường hợp này, phải chăng:

"Xe vẫn chạy vì tình yêu đất nước.
Chỉ cần trong xe có một trái tim"!

>> HUONG NHI

Ảnh: Minh Trí